

DE
MATHEMATICARUM DISCIPLINARVM NATURA.
DISPVVTATIO

Quam
SUB PRÆSIDIO
VIRI CLARISSIMI ATQUE EXCELLENTISSIMI

Dn. M. ALBERTI LINEMANNI
Mathematum in Academ. Regiom.

Prof. Publ. celeberrimi.

Præceptoris ac Promotoris mei colendi

Publicæ censuræ sifit

CHRISTOPHORUS Unger
Morungensis Prussus.

*Ad diem 12 Decemb. horis ante meridianis
in Auditorio Majori.*

REGIOMONTI,

Typis JOHANNIS REUSNERI.

Anno M. D. C. XLII.

74

VIRIS

Clariss. Excellentiss. & Experiens.

Dn. DANIELI BECKHERO

Med. D. S. R. M. Pol. & Svec. ut & Elect.

Brandeb. Archiatro.

Dn. CHRISTOPHORO TIN-

CTORIO, Philos. & Med. Doct.

Dn. M. ALBERTO LINEMANNO

Mathematico.

Profess. Publ: in Alma Basilorea cele-
berrimis Promotoribus & Patronis meis
magnis & cum primis honorandis.

NEC NON

Prudentiss. & Consulitiss. VIRO

Dn. JOHANNI Schminelpfenning /
Reipubl. Cniph. Scabino dignissimo, Litera-
torum Patrono longe maximo.

JUXTA AC

Virtute & Doctrinā politissimo JUVENI

Dn. BENJAMIN Krausen / LL. & Po-
lit. Stud: Rerum Mathematicarum Cultori
industrio, Amico meo lectissimo.

Omnibus & singulis Fautoribus Mecanatibus
& Patronis meis summe colendis.

Culium & obseruantia affectum hocce Exercitie
Disputatorio testari, tenuesq; mafas obni-
gi commendare solui

Christophorus Wnger

Auth.

CVM DEO

Divinæ Matheſeos umbrati-
lem quandam delineationem tra-
diturus, duplēcēm ejus consideratio-
nem constituo, alteram *Proemialem*, Es-
ſentialēm alteram.

Proemialis expendet Matheſeos, Nomen, Defini-
tionem, Causas, & Attributa.

THESES I.

Quà NOMEN, deducitur Mathe-
ſis à verbo MAΘEIN.

§. 1. Vel quod juxta Platōnem in Menono. Illa sit
primum perfectionis animæ principium, ex quo ob
reminiscentiam earum notitiarum, quæ menti nostræ
primitus sunt impressæ, addiscantur reliqua.

§. 2. Vel quod ex mente Græcorum aliorum præcipua
disciplina sit, quæ studio digna, & insuper omnium
primum addiscenda, ob convinentissimum discipli-
nare objectum; Prior ratio si in accipiatur sensu
non adeò displicere potest, sed tamen prævaler po-
sterior.

THESES II.

MATHEMATICE est Scientia
Quantitatis terminatæ.

§. 1. Qui Matheſin Scientiam propriè distam negant,
A 2 exiguo

exiguo nituntur fundamento: Affirmativam autem sufficienter evincit subiectum necessarium, quod, ut ratione à materia Physicā abstractum sit, per se tamen cognoscibile est, & maximè reales affectiones, earumq; veras causas, vel ad minimum rationem incomple-xam obtinet, quæ abundē adhibitis cognoscendi principiis ad demonstrationem (cujus respectu in scientiis principia requiruntur) sufficit.

S. 2. Subiectum, quo ab aliis Disciplinis Mathematice secernitur est Quantitas, non quidem in essentiā suā considerata, qualiter Metaphysica eam pertractat; nec prout est affectio corporis naturalis generalis ac indeterminata, ita enim *Physicum* spectat; sed in quantum libera ab omni materia implexu terminata audit; nihil enim de non terminatā seu infinitā quantitate Mathesis demonstrare potest, licet ut postulatum demonstrationibus inservire possit.

THESES III.

CAVSÆ sunt Efficiens, Finis, Forma, & Materia.

S. 1. Nullum dubium est quin statim post Diluvium effloruerit Mathematice, cum ex Josepho constet delineatio Astronomiae à Diluvium mercuientibus peracta, quæ sine Arithmeticā & Geometriā tradi non potuit, tamen postea Arithmeticā à Phœnicibus, ob varia eorumdem commercia; Geometria vero ab Ægyptiis ob frequentem agrorum dimensionem, quam anniversaria Nili inundatio, limites confundens, causabatur magis culta legitur, Quæ postea à multis excellentibus ingenis, acutissimis demonstrationibus collustratae & in tantum amplificatae, ut in posterum rebus coelstibus, aliisq;

liisq; Physicis materiis applicarentur, indeq; Astronomiae, Perspectivae, Musicæ, Staticæ & alijs Disciplinis Mathematicis, principia dederunt.

§. 2. Finis præter summum, est tum accuratior cognitio macrocosmi, tum oblectatio & perfectio microcosmi.

§. 3. Forma est Elenchitica aggregatio Disciplinarum, quatenus circa eadem principia & affectiones occupantur.

§. 4. Materia deniq; circa quam, ceu eadem cum objecto, est Quantitas terminata, ex qua Disciplinæ particulares sua sibi objecta disciplinaria arripiunt.

THEISIS IV.

Attributa Mathefeos potiora quæ in dolem ejusdem magis, aperire videntur, sunt Antiquitas, admiranda certitudo, Necessarias, suavitas &c.

§. 1. Primo: Mathefis absolute considerata antiquissima, scientiarum est, quam vetustissimi homines exercabant, priusquam ulla ars extiterit, siquidem manuariæ artes hâc sine extitisse non poterant, imò inventis artibus, ab illa tamen initia suorum studiorum ducebant.

§. 2. Deinde Certitudo demonstrationis in Mathefis infallibilis & evidentissima est, quâ sinceram veritatem sola semper veneratur, prorsus enim eliminare jubet omnem dubitationem, probabilitatem, litigiosasq; sententiarum varietates, quibus reliquæ Scientiæ veritatis lucem obnubilant magis quam detergunt: In Mathematicis enim non minus quam in alijs Disciplinis

nisi magis , sese exerunt media ac requisita Demonstrationis.

S. 3. *Præterea* (ut taceam quām insigniter , Mathesis ingenium acuat , ad res intimè cognoscendas) *Utilitas* quoq; ac *necessitas* ejusdem multifariam perspicitur in omni vitæ genere ; sive enim respexeris S.S. Thæologiam , sive Reipubl: administrationem , Metaphysicam , Logicam , sive quascunq; placuerit , non dubitarib; (*experiens præsertim edocitus*) de dicti veritate , addo tamen , quod in Physica speciali impri- mis , nihil ferè pro acumine demonstrari possit , nisi vim demonstrandi Mathesis largiatur , undè non abs re *Plato* hanc , omnis ingenuæ eruditioñis viam ap- pellavit .

S. 4. *Insuper* Amplitudini & difficultati ejusdem insigni *jucundissima* etiam *voluptas* conjuncta est , quā mens ab aliis studiis sepe exercata , iterum recreatur & excitatur , ut *Plato* loquitur , quaq; *Divina Mathesis* homines Nobiles , Principes , Reges & Imperatores , licet hoc tempore vel ob ignoratam , vel malitiosè de- spectam ejus indolem rarissimè , devinctissimos libi conciliavit . Pluribus attributis pertractandis super- sedeo .

THESES V.

Essentialis Matheseos considera-
tio , repræsentat objecti conditionem
& naturam tum Genericam tum speci-
ficam .

S. 1. Quantitas enim terminata , prout sese omni-
bus Disciplinis Mathematicis nervosè insinuat , exhi-
bitur

betur Generaliter, proditq; Disciplinam, quæ vocatur
Mathesis universalis seu catholica.

§. 2. Deinde expenditur *specialius*, quatenus est
vel Discretæ Numerus, vel continua Magnitudo (pon-
deris enim ratio cum sit physicum accidens, tanquam
peculiaris species quantitatis heic rejicitur) quæ di-
stinctæ quantitates rursus tum *nudæ* & *simpliæ* spe-
ciantur, tum *applicatæ* & quatenus variis materiis sunt
immersæ.

§. 3. Priori modo tractatur in *Disciplinis Puris* dua-
bus, Numerus sc. in *Arithmeticâ*, Magnitudo vero in
Geometriâ, cuius appendicem *Trigonometriam* dixeris.

§. 4. Posteriori vero respectu circa eas versantur
Disciplinæ quæ *mixta* dicuntur: & inter Mathematicas
referuntur ob objecti sui formæ & demonstrationis
processum unicè Mathematicum.

§. 5. Mixtarum vero aliæ sunt *Priores* seu *Insigniæ*-
res, ex Puris immediatè oriundæ, utpote ex Arithme-
ticâ *Musica*, ex Geometriâ *Optica*, ex Arithmeticâ &
Geometriâ simul *Statica*, nomenq; s. *Motrix* & *Astro-
nomya*.

§. 6. Aliæ *Postiores* seu *Apotelesmaticæ*, quales ex
Geometriâ oriuntur *Geodesia*, ejusq; *statua,ars Fortifi-
catoria*, ex Astronomiâ *Geographia*, sub qua collocan-
tur *Chorographia* & *Topographia*: Item *Astrologia tempe-
statum*, *Calendariographia* & *Genetliaca*; Præterea *Chro-
nologia* & demum *Sciotoeria*: Hæ posteriores omnes
& cum hisce aliæ ut *Pictoria*, *statuaria* &c. quia à Scien-
tificâ ratione multum abire videntur, & circa indivi-
dua partim occupentur, potius *Notiarum* & *Artium*
nomine veniunt.

§. 7. His Disciplinis ita breviter in ordinem reda-
ctis

s, restat ut singularum quoq; obiecta ad aquata, Prin-
cia & affectiones potiores pro institui ratione exhibeam.

THESIS V.

MATHEYSIS VNIVERSALIS

versatur circa quantitatem , termina-
tam communem (prout audit abstra-
cta à continua & discreta) & de eadē
absolutè demonstrat per principia cō-
munissima , affectiones universalissi-
mas , quæ nulli in specie quantitati ad-
æquate & soli sed utriq; simul & æqua-
liter convenient.

S. I. Principia ejus ferè complexa sunt ; utpote pri-
mò Definitiones seu Suppositiones , quibus vocabula artis
explicantur, ad vitandam eorundem ambiguitatem &
obscuritatem in tractatione ; Secundò Petitiones , s.
Postulata quæ cum tam perspicua sint, ut nulla indige-
ant confirmatione, assensum tantum exposcent, ne-
ulla detur in demonstratione difficultas , & illusoria
tergiversatio. Tertiò Axiomata seu Effata, quæ sunt
communes animi notiones ita manifestæ, ut ab ijs nul-
la ratione dissentire queatis , qui saltē effati sensum
rectè percepere talia ex pluribus sint hæc : Totum est
majus suā parte? si æqualibus æqualia , vel in æqualibus æqua-
lia, addantur vel subtrahantur , producta illinc æqualia hinc
inequalia erunt ; Quæ ejusdem sunt dupla vel dimidia inter se
sunt æqualia &c. horum principiorum habebitur ratio
in

in omnibus Disciplinis particularibus : hinc semel posse sufficiat.

§. 2. *Affectiones generales*, de quantitate communī demonstrandæ, ad vitandam prolixitatem in enumerando, potissimum ad quatuor capita reduci posse videntur, 1. est Quantitatum ex Quantitate producō, sive componendo sive resolvendo, unde *Additio*, *Subductio*, *Efficientia*, *Applicatio*, & inde orta *equalitas vel in-equalitas*. 2. est Quantitatum mutua comparatio seu *Analogismus*: hinc *Proportiones varia*, *Rationes equalitatis & in-equalitatis*, *Excessus*, *Defectus* &c. 3. Quantitatum *symmetria & asymmetria*, i. e. prout quantitates aliquam vel nullam habent communem mensuram. 4. *Analysis* seu *disquisitio & inventio Mathematica*, quò pertinet *Equatio* tum ordinata, tum confusa, & *Reductio* in quibus officia sua sustinent *Zeteticæ*, *Rhetice* & *Porisitice*.

THESES. VI.

ARITHMETICA est Scientia Numerorum.

§. 1. Dicitur *prima*, & veluti Parens omnium Mathematicarum, ob simplicissimum principium, quo homines primò homines esse docet, ut *Plato* loquitur.

§. 2. *Subjectum est Numerus*, cuius cognoscuntur tūm *Charakteres*, quales inter diversos expeditissimi sunt hi decem $1/2/3/4/5/6/7/8/9/0$. oriundi ex numeris Saracenicis; tūm *Valor*, qui habetur ex periodis numerorum distinctis: tūm etiam *Species* undē Numeri vel *primi & composti*, vel *Absoluti & comparati*, vel *Integri & fracti*, vel *Rationales & surdi &c.* denominantur.

§. 3. *Principia scientifica*, quæ ex parte in Mathesi catholica jam expedita, sunt hujusmodi: *Omnis numerus*

rus qualibet suâ partè major est : omnis numerus seipsum metitur per unitatem :

§. 4. Affectiones demùm Numeri dantur, ut Additio, Subtractio, Rationes, Proportiones, Differentia, Commensurabilitates, &c. Si in numeris exhibentur.

§. 5. Ex Arithmeticā purā deinde prodeunt aliæ diverse Species Practicæ, quæ occupantur circa numeros concretos, utpote :

I. COMMUNIS seu Mercatoria, quæ numerorum affectiones rebus vendendis, emendis, permutandis, miscendis &c. maximam partem applicat.

II. DECIMALIS, in Geometriâ Practicâ, Fortificatoriis, aliisq; rebus mechanicis &c. hodiè utilissima, ob evitatem molestiam numerorum explicatè fractoriū.

III. LOGISTICA SEXAGENARIA, usum suum Astronomiæ in computandis astrorum motibus exhibens.

IV. LOGARITHMICA, Sphærica Astronomiæ & Geographiæ &c. inserviens.

V. COSSICA seu Algebra, admirandis quæstionibus appropriatis characteribus, numerotē satisfaciens.

VI. RHABDOLOGICA, quæ computationem omnem solis virgulis absolvit.

THESES VI.

GEOMETRIA rectius METRICE dicta, est scientia magnitudinis mensurabilis.

§. 1. Fucunditas hujus tanta est, ut sicuti Archimedes invento adulteratæ coronæ dolo, latus è balneis vestium oblitus nudus domum properarit, ita Pythagoras cognitâ Trianguli rectanguli naturâ 100, boves immolasse perhibetur.

§. 2, Sub-

§. 2. *Subjectum ponitur magnitudo quā mensurabilis;*
cujus si materiales i. e. qualitatem quā intrinsecè forma-
tur concipias, erit *Recta*, vel *Curva*; hinc *Figurae* *Trian-*
gulares, *Quadrangulares*, *Circulares*, *Regulares* & *ir-*
regulares, Item *Corpora Geometrica* *ordinata* & *inordi-*
nata, ut *Sphera*, *Conus*, *Cylindrus* *Cubus* &c.

§. 3. *Principia Geometrica* *genuina* sunt: *omnis ma-*
gnitudo qualibet suā parte major est; *Quæ* *eisdem* *sunt æquales*
& inter se sunt æquales &c.

§. 4. *Affectiones* *insuper variae* *in magnitudine* *offen-*
duntur, *utpote*: *Sectiones Sphaerica*, *Conica*, *Cylindrica*,
item *Divisiones*, *Rationes*, *Contactus*, *Æqualitates*, *Appli-*
cationes, *Excessus*, *Defectus*, *Angulorum Sectiones* &c. prout
magnitudinem *respiiciunt*.

§. 5. Quas quidem hinc indè dispersas *Euclides* *ju-*
dicio *planè Divino*, & *ordine* *mirabili* *comportavit*,
& *quæ* *pinguis demonstrata* *fuerant*, *ad* *absolutas de-*
demonstrations *redegit*.

§. 6. *Ex Geometriâ pullulat TRIGONOMETRIA*, seu
Doctrina Triangulorum, *quæ* *est ingeniosissima* *ratio*
solvendi *Triangula* *quævis*; *Omne enim Triangulum*
constat *tribus lateribus*, & *tribus angulis*, *atq; si ex*
datis illorum tribus sufficienib; tria *reliqua investi-*
gantur, *est solvere triangulum*.

THESES VIII.

MUSICA est scientia Numeri har-
monici.

§. 1. Cujus cunas fabricasse putatur Pythagoras, oc-
casione quatuor malleorum fabrilium, certo ponde-
re ab iētu varios sonos miscentium.

§. 2. Mira ejus est effigie in celebrando DEO
B 2 tempe

temperandis affectibus hominum, imò fugandis Dæmonibus.

§. 3. Subjecti loco venit numerus sonorus harmonicus, in quo formalem rationem constituit harmonia seu proportio Musica,

§. 4. Principia apodictica ex Arithmeticā, cui immediate subordinata audit, petit.

§. 5. Affectiones, quae sub demonstrationem cadunt, sunt Intervalla, consonantiae, dissonantiae, toni, v. g. Diatessaron, Diapente, Diapason &c.

§. 6. Hisce fundamentis Theoreticis superstruitur, MUSICA PRACTICA, in quā Artifices sese exercent, componendo cantilenas, quae & in sono vel harmoniā gratiam, & in canto elegantiam spirant.

THEISIS IX.

OPTICA est Scientia visibilis quā visibilis.

§. 1. Hæc scientificè plurimas fallacias naturæ & vi-

sus, in Physicis, Astronomicis, Picturis &c. detegit,

in quibus talpe instar cæcutiunt Optices ignari.

§. 2. Objectum statuitur visibile, quā visibile, quod tūm proprium est, ut Lux & color, tūm commune magnitudo, motus &c. quō spectat medium Perspicuum, & quod ei opponitur Opacum, item visionis instrumenta, species visibles & oculus.

§. 3. Principia demonstrationis potissima, ex Geometriā deponit. Physicis tamen postulatis minimè neglectis, talia sunt: Forum videtur majus suā parte: Lux compressa fortior disaggregata &c.

§. 4. Affectiones objecti Optices experientia evincit varias, quales sunt Rationes & Proportiones angularum visivo-

visivorum, incidentiæ & reflexionis, tūm inter se, tūm cum ipsis distantiis, quas argutè rimatur ac demonstrat Opticus; Primo, circa Radium rectum, in visione simpliciæ Lucis, coloris, magnitudinis, figuræ &c. Secundo, circa Radium reflexum à corporibus specularibus; & Tertiò, circa Radium per diversa media fractæ ad oculum procedentem.

§ 5. Opticæ cognata est Ars Tuborum opticorum naturam & structuram inquirens, & præter illam aliæ plurimæ.

THEISIS X.

STATICE est Scientia Ponderis, prout in eo momenta gravitatis & levitatis proportionaliter attenduntur.

§. 1. Dicitur non tam *Initatrix*, quam *Superatrix* & perfectrix naturæ simplicioris.

§. 2. *Subalernata* est & *Geometria*, dum præter alia, centrum gravitatis investigat; & *Aritmetica*, si quidem hujus beneficio, pondera discreta & diversa inter se comparat.

§. 3. Pro obiecto arripit magnitudinem ponderosam, seu gravitatis & levitatis momento præditam.

§. 4. *Principia* sua ex *Aritmetica* potissimum, & *Geometriâ* deducit, cuiusmodi sunt: Omne corpus centrum gravitatis obtinet; centrum est in medio corporis situm &c.

§. 5. *Affectiones*, quæ hic enucleandæ veniunt, exhibentur. Primo in genere variæ rationes & proportiones ponderum, sive hæc seorsim spectentur, sive comparatè cum aliis ponderosis disjunctis vel conjunctis: cùm homogeneis cùm heterogeniis. Secundò in specie, nimirum quinque

A 3

Poten-

Potentiæ Mechanicæ , Vectis , Trochlea , Axis *in perierochio* , Cuneus , Cochlea . Huic disciplinæ annexitur Pneumatica .

THEISIS XI.

KINHTIKH est scientia motū mensurabilis .

§. 1. Disciplina ut difficultas & utilitas , sic nondum hucusq; culta , nisi ex parte apud Cardanum .

§. 2. Subjectum ejus intelligitur motus , in quantum proportionaliter determinabilis spectatur .

§. 3. Principia cognoscendi haurit , ex Arithmetica & Geometriâ ; ut motus rei motus in circulo moto est compositus Ge .

§. 4. Affectiones itidem motuum dari certò constat , quocunq; enim modo considerentur , sive seorsim , sive comparatè cum aliis , dabuntur motus varia Rationes , Sediones , Mensuræ &c .

THEISIS XII.

ASTRONOMIA est scientia motuum cœlestium .

§. 1. Quæ prout sagaciſima est , ita insigniter obscuras mentes juvat in rebus præsertim physicis , ut crediderim hinc veterum sapientiam culmen ferè attigisse .

§. 2. Objectum prôponit magnitudo motuum regularium , stellarum punctorumq; omnium cœlestium .

§. 3. Principia genuina affert ipsa Arithmetica & Geometria in observationibus astrorum occupatae , nam physica hic , ut hypotheses tantum , attenduntur .

§. 4. Affe-

§. 4. Affectiones objecti Astronomici repræsentantur, vel in motu communi, vel in motu proprio.

§. 5. Illum scrutatur Sphærica, hunc Theorica.

§. 6. Sphærica apparentias cœlestes, ex motu primo oriundas, scientificè determinat, quales sunt Longitudo, Latitudo, ortus & occasus, dierum quantitas &c.

§. 7. In quibus demonstrandis utitur Arithmeticâ & notione circulorum, Linearum, plani &c.

§. 8. THEORICA φυσικæ, quæ ex motu secundo s. Planetario oriuntur, rimatur; ut Planetarum Loca, Motus periodicos, Anomalias, Configurationes, Eclipses &c.

§. 9. Quæ omnia sagaciter persequitur, tūm à Priori ad miniculò observationum, quibus ceu fundamentis innititur, tūm à Posteriori, usu Tabularum Astronomica-

rūm.

§. 10. Indissolubili nexu huic subnectuntur.

I. URANOMETRIA, quæ ab aliquibus Astronomiæ pars Dioptrica vocari solet, occupaturq; in observatio-ne siderum.

II. SCIOTERICA quæ horologia solaria artificiose confidere docet...

III. Computus Ecclesiasticus s. CALENDARIOGRAPHIA quæ exhibet distributionem dierum totius anni, tam Festorum, quam non Festorum, juxta 12. menses Romanos, ita, ut singuli sua Nomina, Planetarum motus & configurationes, indeq; pullulantes ortus & occasus siderum, cum Dierum Longitudine repræsentent. Quibus anne-stantur Prognostica Astrologia sobria.

Sequuntur APOTELESMATICÆ DISCIPLINÆ.

THESES XIII.

GEODÆSIA vel potius Geometria Præctica est Ars, quæ docet in mensurâ notâ in-

vestigare & dividere trias dimensiones rebus applicatas.

§. 1. Subjectum obvenit omnis res materialia mensurabilis, secundum Longitudinem, Latitudinem & Profunditatem.

§. 2. Principiorum verò nomine veniunt Arithmetica Decimalis, & Requisita necessaria Geometrica, praesertim Trigonometrica, quibus addantur Instrumenta necessaria.

§. 3. Affectiones deinde optimo modo, ad tria reduci possunt capita, quorum I. est de mensuratione Linearum, quæ absolvitur, Altimetria, Longimetria, Profundimetria, quibus adde Aquarum librationem.

II. Est Agrimensoria, quæ occupata est in Arearum seu agrorum, Sylvarum &c. Inquisitione earumq; Divisione.

III. Est Stereometria; exhibens Corpulentia materiebus implicatae Investigationem ejusq; Divisionem, qualiter se habet Ars visoria, quæ in cadis mensurandis est occupata.

§. 4. Hic sibi locum vendicare potest Ars Fortificatoria, quæ docet Locum vel Defendere vel offendere ingeniosè, estq; vel Regularis, vel Irregularis, quantum utraq; Regulis quibusdam est instructa, quibus munimentorum partes, Lineas, Angulos &c. inquirit & pro naturâ & situ loci repræsentat.

THEISIS XIV.

GEOGRAPHIA est Terræ universæ, prout in certas regiones, partes vè distinguitur, descriptio.

§. 1. Hæc

§. 1. Hæc quantum utilitatis, *Historico*, *Politico*,
imò vero & *Theologo* conferat, experientia loquatur.

§. 2. *Subjectum* repræsentatur *Globus terrenus aquæ*
unitus, prout commode hominum habitationi inservit.

§. 3. *Principia* sunt *notio circulorum & Trigonometria*.

§. 4. *Affectiones* autem, sunt variae locorum *habi-*
tudines, distantia & situs, tūm ad se invicem, tūm ad *cœ-*
lum, insuper distinctiones, ratione tūm circulorum, in
Zonas, Climata, Longitud. Latitud. &c. tūm habitato-
rum in Antæcos, Periæcos, Amphibios, Perisios. &c.

§. 5. Sub hac collocantur *CHOROGRAPHIA*, quæ est
certæ alicujus *Regionis*. Ex. g. *Europæ Germaniæ Prus-*
sie &c. descriptio.

§. 6. Item *TOPOGRAPHIA*, quæ partes alicujus *Pro-*
vincie, juxta debitum situm disponit v. g. *oppidum,*
agrum, ædificium &c.

THEISIS XV.

ASTROLOGIA est scientia influ-
entiarum cœlestium in hæc sublunaria.

§. 1. *Subalternari* potest proximè *Astronomiæ & Phy-*
sicæ, siquidem ex illa fundamenta demonstrationum,
ex hac vero *affectiones* suas mutuantur, unde solet de-
gener *Astronomia filia salutari.*

§. 2. *Objectum* sunt *Effectus siderum*, in Sublunaribus
mediante *Astronomiæ* determinabiles.

§. 3. *Principia cognitionis*, præter *Astronomica*,
sunt *Regula* quædam longâ *Experienciam* comprobatae,
quibus colliguntur futura *effecta*.

§. 4. *Affectiones* sunt *eventus varij ex vario side-*
*derum positiu in Sublunaribus oriundi, iiq: vel *com-**
munis, ut *Bella, Pestes, tempestates, annona &c.*

C

vel

zel *speciales* in certis Individuis præsentim humanis,
circum vitam, temperamentum, ingenium, mores, fe-
licitates, morbos &c.

THESES XVI.

CHRONOLOGIA est scientia,
quæ historias cum tempore evidenter
& certo connectit.

§. 1. Subjectum indigitatur *Tempus illustre in quantum*
ex celo ipsi Historico determinatur.

§. 2. Principia demonstrativa desumit ex Astrono-
miâ, cui etiam originem suam debet.

§. 3. Affectiones assignantur variae Epocharum &
Intervallorum Temporis collationes, terminaciones, colle-
ctiones, &c.

Si quæ aliæ occurruunt *Aries & Apotelesmata Mathe-
matica*, commode eadem reduci poterunt ad *Arem*
Mechanicam, in quâ ex principiis *Geometricis*, *Ari-
thmeticis*, *Opticis*, *Astronomicis* &c. utilissima quæq; opera,
opere circini & Regulæ, depinguntur & demon-
strantur.

AVTHORES MATHEMA-
TICI Docentes, animoso Studio
Mathematum pervolvendi sunt

I. In *Arihmeticâ Pratica*, Simon Jacob, Clavius,
Crûgerus, Stifel, Goessen. &c. In *Arihmeticâ Specu-
lativa* Euclides Lib. 7, 8, 9, 10. Diophantus, Jordanus,
Henischius, Neuville. &c.

2. In

2. In *Geometria Practica*; Semis & Dou, Clavius, Cantzler &c. in *Geometria Speculativa* Euclides, Apollonius, Serenus, Pappus Alexandrinus, Archimedes, Theodosius, Ludolph von Ceulen &c.
3. In *Musica partim Practica partim Theoretica*, Euclides, Ptolemæus, Boetius, Zarlinus Italus, de Sermes Gallus, Kepplerus, Lippius, Papius Germanus &c.
4. In *Optica*, Euclides, Alhazen, Vitellio, Kepplerus, Aguilonius, Rhodius &c.
5. In *Astronomia Spherica*, Clavius in *Sacro Bosco*, Crûgerus: *In Theorica*, Ptolemæus, Albitegnius, Copernicus, Reinhold, Tycho, Kepplerus, Lansbergius, &c.
6. In *Statice*, Pappus Alexand. Archimedes, Guido Ubaldus, Aristotle, Stevinus, &c.
7. In *Geographia*, Ptolemæus, Maginus, Mercator, Clûverus, &c.
8. In *Chronologia*, Eusebius, Scaliger, Calvisius, Behmius, Petavius &c.
9. In *Architectonica Togata*, Vitruvius, Serlius &c. Militari Marloisius, Freitagius, &c.
10. In *Mathesi Generali*, Viæta, Oughtred, &c.

COROLLARIA.

I.

Mathematici ex suis Observationibus certiores evadunt, quam Physici ex suis Principiis.

Stellas

II.

Stellas novas & Cometas, in Regione Aetherea
etiam generari, certum est.

III.

Principium Diei Copernicanum, magis conve-
niens habetur, quam Tychonicum.

IV.

Principia NATURALIA censeri debent REALIA,
non dependentia à conceptu.

V.

Vis magnetica maximè naturaliter omni corpo-
ri naturali assignatur.

VI.

Animæ BRUTORUM, ex NOBILIORI quam ELE-
MENTARI PRINCIPIO, constant.

VII.

Lux suâ naturâ calida est.

Königsberg. Diss., 16.10.70

KD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

